

РЕШЕНИЕ

№ 20369

гр. София, 17.10.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.10.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

при участието на секретаря Емилия Митова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **5279** по описа за **2024** година докладвано от съдия Мария Бойкинова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на Комисия за противодействие на корупцията, чрез юрк. В. Р., срещу решение № 1621 от 04.04.2024 г. по НАХД № 100/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 13-ти състав. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) № КПК-НП-28 от 12.12.2023 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията, с което на основание чл. 115, ал. 1 от ЗПК на лицето Р. Я. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 вр.чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ (отм.) и съдът на основание чл. 28 ЗАНН е предупредил същата, че при извършване на последващо административно нарушение в едногодишен срок от влизане в сила на решението ще и бъде наложено административно наказание.

Касаторът излага доводи, че установената фактическа обстановка е подробно и ясно описана, както в акта за установяване на административно нарушение, така и в наказателното постановление, както и че неподаването на декларация в законоустановения срок се санкционира. Твърди, че в случая чл. 28 ЗАНН е неприложим, тъй като характера на обществените отношения изключва приложението на маловажен случай и не са налице обстоятелства, които да обосновават по-ниска

степен на обществена опасност в сравнение с другите случаи от съответния вид. В жалбата се сочи, че срещу Р. Я. Г. има предишно издадено предупреждение по чл. 28 ЗАНН за това, че не е подала в законоустановения срок декларация за имущество и интереси за предходната 2020 г. и това е следвало да бъде отчетено като утежняващо вината обстоятелство, тъй като поведението и не се дължи на незнание или невъзможност да съобрази поведението си и своевременно да изпълнява задълженията за подаване на ежегодна декларация. По изложените съображения касаторът моли решението на Софийски районен съд да бъде отменено, като неправилно и необосновано поради нарушение на материалния закон, а наказателното постановление на комисията да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно.

В съдебно заседание – касаторът – Председател на Комисия за противодействие на корупцията се представлява от юрк. Р., която моли касационната жалба да бъде уважена, а решението на районен съд отменено като неправилно. Претендира и присъждане на разноски.

Ответникът – Р. Я. Г., редовно призована, не се явява и не изпраща представител.

Софийска градска прокуратура, представлявана от прокурор К., дава заключение за неправилност и незаконосъобразност на обжалваното решение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД – С. град, XVIII касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63в ЗАНН, срещу съдебен акт, подлежащ на касационен контрол и от надлежна страна, с правен интерес от обжалването, поради което е процесуално допустима.

Разгледана по същество касационната жалба е основателна.

Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон.

За да постанови обжалваното решение въззивният съд е приел от фактическа страна, че АУАН и НП са издадени от длъжностни лица в рамките на тяхната компетентност, като са спазени сроковете по чл. 34 ЗАНН. Приел е още, че формата и съдържанието на АУАН не съответстват на изискванията на чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, тъй като липсва пълно описание на фактическите обстоятелства, при които е извършено нарушението, а именно не е описан периода, през който Р. Я. Г. е заемала съответната длъжност.

Приел е също така, че липсата на пълно описание на обстоятелствата, при които е извършено нарушението, възпрепятства нарушителя да разбере фактическите рамки на административното обвинение.

Независимо от горните изводи Софийски районен съд е приел, че деянието е осъществено, но е налице маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, тъй като същото се отличава с незначителна степен на обществена опасност и от извършеното нарушение не са настъпили вредни последици, както и че по никакъв начин не са възпрепятствани контролните функции на Комисия за противодействие на корупцията, тъй като забавата от 10 дни на подаване на декларацията е кратка.

Приел е, че наложената глоба, дори и в минимален размер, не отговаря на тежестта на извършеното нарушение и на лицето не следва да се налага наказание, а да бъде

предупредено.

Така постановеното решение е неправилно по следните съображения:

Не се спори между страните, че Р. Я. Г. е заемала длъжността главен архитект на [община]. Срокът за подаване на декларация по чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ (отм.) за 2022 г. изтичал на 15.05.2023 г., а лицето е подало декларацията на 25.05.2023 г.

На 05.07.2023 г. е извършена проверка в КПКОНПИ на подадените декларации. Във връзка с резултатите от проверката, на 20.07.2023 г. инспектор в дирекция „Публичен регистър“ в КПКОНПИ Д. Л. е съставила срещу Р. Я. Г. акт за установяване на административно нарушение (АУАН), тъй като, в качеството на главен архитект на [община], не е подала декларация в законоустановения срок, което представлява нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ(отм.).

Въз основа на АУАН е издаденото и наказателното постановление.

Настоящият съдебен състав намира, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 47 и чл. 52 от ЗАНН. Същите са издадени от компетентни органи и при спазване на процесуалните правила.

Според чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ (отм.) лицата, заемащи висши публични длъжности подават декларация за имущество и интереси ежегодно до 15 май – за предходната година (чл. 38, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ (отм.).

Съгласно чл. 6, ал.1, т. 32 от ЗПКОНПИ (отм.) лица, заемащи висши публични длъжности по смисъла на този закон, са: кметовете и заместник-кметовете на общини, кметовете и заместник-кметовете на райони, председателите на общинските съвети, общинските съветници и главните архитекти на общините и районите.

Безспорно е обстоятелството, че Р. Я. Г. е заемала длъжност главен архитект на [община], поради което същата е имала задължение да подаде декларация до 15 май за предходната година.

Видно от приложените документи по делото за лицето вече веднъж е наложено предупреждение по чл. 28 от ЗАНН с № ЦЦ-01-15800/16.02.2022 г.

Не се споделят изводите на районния съд, че случаят е маловажен, тъй като наказаното лице не е целяло да осуети постигането на прогласените цели на закона, както и че не е целяло укриване на факти за имуществото и интересите си.

Не се споделят и доводите на съда, че забавата от 10 дни е кратка, което не е попречило на КПК да осъществи правомощията си по проверка на имуществената декларация, както и че АНО не е взел предвид посочените от жалбоподателката причини за забавата, имащи отношения към извършваната от нея служебна дейност. Видно от приетото като доказателство възражение срещу АУАН арх. Р. Г. посочва като причина за закъснението при подаването на ежегодната декларация обстоятелството, че датата 15-ти май, която е крайният срок за подаване на декларацията, съвпада с началото на строителната забрана по Ч. крайбрежие съгласно чл. 15 ЗУЧК и в тази връзка в общината се извършват проверки за затваряне на строителни обекти по време на туристическия сезон, а от друга страна като главен архитект е много ангажирана и с издаването на разрешения за монтаж на всички търговски обекти.

Според настоящият съдебен състав за извинимо закъснение следва да се приеме такова, което е съпътствано от обективни причини, които реално да попречат на задълженото лице да подаде декларацията в срок, каквито в случая не са налице. Това е така, тъй като служебната ангажираност на лицата, заемащи висши публични длъжности по смисъла на този закон, не може да бъде такова обективно състояние,

което да възпрепятства или затруднява до такава степен, че лицето да не може да подаде декларацията в срок. При обсъждане на термина „маловажен случай“ следва да се преценят в кумулативна даденост характера на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причини и условия за осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения, без значение дали нарушението е резултатно или формално. В случая нарушението е формално и наличието на вредни последици от извършването не е съставомерен елемент.

В случая видът и характерът на накърнените обществени нарушения, свързани с декларирането на имуществото на лица, заемащи висши публични длъжности, не навеждат на извод, че процесното нарушение разкрива по-ниска степен на обществена опасност от другите нарушения от същия вид. Безспорно е обстоятелството, че лицето вече веднъж е предупредено по чл. 28 ЗАНН за същото нарушение.

Преценени в своята съвкупност, обстоятелствата водят само до един възможен извод и той е законосъобразност на издаденото наказателно постановление.

Съгласно чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.) лице, заемащо висша публична длъжност, което не подаде декларация по този закон в срок, се наказва с глоба в размер от 1000 до 3000 лв. В случая, имуществената санкция е определена в законоустановения минимум, поради което същата не може да бъде намалена.

При така установеното, настоящата касационна инстанция намира, че обжалваното решение е незаконосъобразно и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на делото и своевременно направеното искане за присъждане на разноски, на касатора следва да се присъдят направените в производството разноски за юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 лева.

По изложените съображения и на основание чл.221, ал.2 от АПК, Административен съд – София-град, XVIII касационен състав

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Решение № 1621 от 04.04.2024 г., постановено по НАХД № 100/2024 г. по описа на Софийски районен съд, НО, 13-ти състав.

ПОТВЪРЖДАВА наказателно постановление № КПК-НП-28 от 12.12.2023 г., издадено от председателя на Комисия за противодействие на корупцията, с което на основание чл. 115, ал. 1 ЗПК на Р. Я. Г. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 лева за нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 2 вр.чл. 35, ал. 1, т. 2 ЗПКОНПИ (отм.).

ОСЪЖДА Р. Я. Г. да заплати на Комисия за противодействие на корупцията сумата от 80 (осемдесет) лева, представляваща разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.....

2.....

